

Bülbül

Gönderen : manolya - 27/06/2008 01:09

BÜLBÜL

-Basri Bey ođlumuza-

Bütün dünyâya küskündüm, dün akşam pek bunalmıyptım;
Nihayet, bir zaman kırlarda gezmiş, köyde kalmıyptım.
Behirden kaçmak isterken sular zaten kararmıyptı,
Pek ıssız bir karanlık sonradan vâdiyi sarmıyptı.
İpık yok, yolcu yok, ses yok, bütün hılkat kesilmiş lâl...
Bu istiðrâkî tek bir nefha olsun etmiyor ihlâl
Muhîtin hâli "insâniyyet"in timsâlidir, sandım;
Dönüp mâzîye tırmandım, ne hicranlar, neden andım!

Tabarken haprolup beynimden artık bin müselsel yâd,
Zalâmın sinesinden fıpkıran memdûd bir feryâd,
O müstaðrak, o durgun vecdi nâgâh öyle copturdu
Ki vâdiden bütün, yer yer, enînler çađlayıp durdu.
Ne muhrik naðmeler, yâ Rab, ne mevcâmevc demlerdi;
Aðaçlar, tablalar ürpermipti, gûya Sûr-i Mahperdi!

-Epin var, âpiyanın var, baharın var, ki beklerdin;
Kyyâmetler koparmak neydi, ey bülbül, nedir derdin ?
O zümrüd tahta kondun, bir semâvî saltanat kurdun;
Cihânın yurdu hep çidnense, çidnenmez senin yurdun,
Bugün bir yemyeşil vâdi, yarın bir kıpkızı gülpen,
Gezersin, hân mânın ben, için ben, kâinatın ben.
Hazansız bir zemin isterse, pâyed rûh-i ser-bâzın,
Ufuklar, bu'd-i mutlaklar bütün mahkûm-i pervâzın.
Değil bir kayda, sýðmazsın - kanadlandım mı - eb'âda;
Hayâtın en muhayyel gayedir ahrâra dünyâda,
Neden öyleyse mâtemlerle eyyâmın perîbandır?
Niçin bir damlacık göðsünde bir umman hurûbandır?
Hayır, mâtem senin hakkın değil... Mâtem benim hakkım:
Asyrlar var ki, aydınlık nedir, hiç bilmez âfâkım!
Teselliden nasibim yok, hazân ađlar bahârýmda;
Bugün bir hân mansız serseriyim öz diyârýmda!
Ne husrandır ki: Park'ın ben vefâsız, kansız evlâdý,
Serâpâ Garba çidnettim de çýktım hâk-i ecdâdý!
Hayâlimden geçerken şimdi, fikrim herc ü merc oldu,
SALÂHADDİN-Y EYYUBÎ'lerin, FATÝH'lerin yurdu.
Ne zilletir ki: nâkûs inlesin beyninde OSMAN'ın;
Ezan sussun, fezâlardan silinsin yâdý Mevlâ'nın!
Ne hicrandır ki: en þevketli bir mâzi serâp olsun;
O kudretler, o satvetler harâb olsun, türâb olsun!
Çökük bir kubbe kalsın ma'bedinden YILDIRIM Hân'ın;
Penâatlerle çidnensin muazzam Kabri ORHAN'ın!
Ne heybettir ki: vahdet-gâhı dînin devrilip, tap tap,
Sürünsün şimdi milyonlarca me'vâsız kalan dindar!
Yıkılmıþ hân mânlar yerde ipkenceyle kıvransın;
Serilmiş gövdeler, binlerce, yüz binlerce doðransın!
Dolaþsın, sonra, Ýslâm'ın harem-gâhında nâ-mahrem...
Benim hakkım, sus ey bülbül, senin hakkın değil mâtem!

MEHMET AKÝF ERSOY

http://www.kitapyurdum.com/images/fbfiles/images/b_lb_l.jpg

=====